

תפילה קודם הלימוד:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיעלה זכות לימוד זה שאני לומד בעד נשמת (פלוני בן פלוני), ובזכות לימוד זה האל הגדול הגבור והנורא שוכן עד וקרוב שמו, שתצרוך נשמתו בצרור החיים, ותשים מחיצתו במחיצת צדיקים חסידים יסודי עולם העומדים לפניך ונהנים מזיו אור פניך, ותתן לו מהלכים בין העומדים לפניך, ותמחול ותסלח ותכפר ותמחה ותעביר כל מה שחטא וענה ופשע לפניך או עשה דבר שלא כרצונך, ואל תזכור לו שום חטא ועון ופשע ועבירה, אלא כל המצוות שעשה תזכרם לו לטובה, ורוחו תרגיע בחלק היושבים בגן עדן ונשמתו תתענן בטוב הצפון לצדיקים, ותרים פבור מנוחתו ולקץ הימים יעמוד לגורלו וילנה עליו השלום ועל משפכו יבא בשלום, ברכתיב: יבא שלום ונוחו על משפכותם, הוא וכל שוכני עמו ישראל בכלל הרחמים והסליחות והנהמות והישועות ונאמר אמן.

אותיות נשמה - מקואות פרק ז

משנה ד

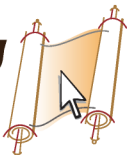
נפל לתוכו יין או מחל ושנו מקצת מראיו, אם אין בו מראה מים ארבעים סאה, הרי זה לא יטבול בו:

נפל לתוכו - לתוך המקנה יין, או מחל שהם, אם אין בו מראה מים בשעור [-מין מים הזבים מהזיתים], ושנו מקצת ארבעים סאה, הרי זה לא יטבול בו, מראיו של המקנה, כגון שבצד אחד השתנה ואפלו בצד שלא השתנה מראה המים אינו מראה המים ובצד אחר נשארו המים כמות יכול לטבל.

משנה ה

שלושה לגין מים, ונפל לתוכן קרטוב יין, והרי מראיהן כמראה היין, ונפלו למקנה, לא פסלוהו. שלושה לגין מים חסר קרטוב, ונפל לתוכן קרטוב חלב, והרי מראיהן כמראה המים, ונפלו למקנה, לא פסלוהו. רבי יוחנן בן נורי אומר, הכל הולך אחר המראה:

שלושה לגין מים שאובים, ונפל לתוכן קרטוב [-מעט] יין, והרי נעשה מראיהן כמראה היין, ונפלו למקנה שלא היה בה שעור ארבעים סאה, ועל ידי שלושה לגין אלו השלימוה לארבעים סאה, ולא שנו את צבע המים שבכל המקנה, לא פסלוהו, ואף על פי שבדרך כלל אם נפלו שלושה לגים של מים שאובים לתוך המקנה, פסלוהו, כיון שכאן מראיהן [קדם שנפלו למקנה] כמראה יין, יש להם דין יין לענין זה שאינם פוסלים את המקנה, ומאידך

מקום אינו משלים לשעור מים שאובים הפוסלים את המקנה כיון שרק מים שאובים פוסלים את המקנה, אבל שאר משקים אינם פוסלים אלא אם שנו את מראהו, והחלב אינו משנה את המראה של המים. רבי יוחנן בן גורי אומר, הכל הולך אחר המראה, וכיון ששלשה לגין אלו נראין כמים, אף על פי שמערב בהם גם חלב, פוסלים הם את המקנה.

אין המקנה נפסל בשנוי מראה, כיון שלאחר שנשפכו והתערבו בכל מימי המקנה חזר להיות מראהם כמראה מים. היו שלשה לגין מים שאובים חסר קרטוב, ונפל לתוכן קרטוב חלב, והרי מראהו כמראה המים, ונפלו למקנה, לא פסלוהו, כיון שאין כאן שלשה לגים מים שאובים, אלא שלשה לגין חסר קרטוב, ואף שהחלב לא שנה את המראה, מכל

משנה ו

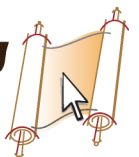
מקנה שיש בו ארבעים סאה מכונות, ירדו שנים וטבלו זה אחר זה, הראשון טהור והשני טמא. רבי יהודה אומר, אם היו רגליו של ראשון נוגעות במים, אף השני טהור. הטביל בו את הסגום והעלהו, מקצתו נוגע במים, טהור. הכר והכסת של עור, כיון שהגביה שפתותיהם מן המים, המים שבתוכן שאובין. כיצד יעשה, מטבילין ומעלה אותם דרך שוליהם:

ומקצתו של הפגד עדין נוגע במים, ובאותו זמן טבל בו אדם, הרי הוא טהור, כיון שהמים שבפגד נחשבים כמחברים למקנה, ונחשב שיש בו ארבעים סאה. הכר והכסת של עור, שאינם סופגים מים, אך מים נכנסים לתוכם, כיון שהגביה שפתותיהם מן המים, הרי המים שבתוכן שאובין, ואם יש בהם שלשה לגים וישפכם בחזרה למקנה, תפסל המקנה, כיצד יעשה, מטבילין, ואינו מוציאם כשפיהם כלפי מעלה והם מלאים מים, אלא הופכם כשהם עדין בתוך המים ומעלה אותם דרך שוליהם - כאשר תחתית הכר והכסת נמצאת למעלה, ונמצא שלא נשאבו בהם מים כלל.

מקנה שיש בו ארבעים סאה מכונות - מדקנות, וירדו שנים וטבלו זה אחר זה, הראשון טהור, כיון שטבל במקנה של ארבעים סאה, והשני טמא, כיון שהראשון החסיר מעט משעור המקנה, שהרי חלק מהמים נשארו על גופו ושערוותיו, ונמצא שהשני טבל במקנה שאין בו ארבעים סאה. רבי יהודה אומר, אם היו רגליו של ראשון עדין נוגעות במים, הרי זה נחשב כאלו כל המים שעל גופו מחברים למי המקנה, ונחשב שיש בו עדין ארבעים סאה, ולכן אף השני טהור. הטביל בו - במקנה שיש בו ארבעים סאה מצמצמות את הסגום - בגד עבה של צמר, והעלהו מהמים,

משנה ז

הטביל בו את המטה, אף על פי שרגליה שוקעות בטיט העבה, טהורה מפני שהמים מקדמין. מקנה שמימיו מרדדין, בובש אפלו חבילי עצים, אפלו חבילי קנים, כרי שיתפחו המים, ויזרד וטובל. מחט שהיא נתונה על מעלות המערה, היה מוליך ומביא במים, כיון שעבר עליה הגל, טהורה:

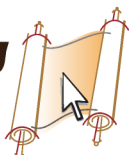

אף שיש בו ארבעים סָאָה אין אָדָם יָכוֹל לטבל בו, כּוֹבֵשׁ לְתוֹךְ הַמַּיִם אֶפְלוּ חֲבִילֵי עֵצִים, אֶפְלוּ חֲבִילֵי קָנִים, וְכִיּוֹן שֶׁהֵם צָפִים צָרִיף לְכוֹבֵשׁם בְּכַח עַל יְדֵי אַבְנִים, כְּדֵי שִׁיתַּפְּחוּ – יִגְבְּהוּ הַמַּיִם, וְאִין זֶה נֶחֱשֵׁב כְּמִקְנֵה שַׁחֲלָקוֹ לְשָׁנִים, כִּיּוֹן שֶׁהַמַּיִם עוֹבְרִים בֵּין הָעֵצִים וְהַקָּנִים, וְיִזְרַד הָאָדָם וְטוֹבֵל. מִחַט שֶׁהִיא נְתוּנָה עַל מַעְלֹת [מְדֻרְגוֹת] הַמַּעְרָה, וְאִינוּ רוֹצֵה לְהַטְבִּילָהּ כְּדָרֵךְ שֶׁמְטְבִילִים כָּל כְּלֵי, מִחֲשָׁשׁ שֶׁמִּחְמַת קְטַנוּתָהּ תֵּאָבֵד לוֹ בַּמַּיִם, הִנֵּה מוֹלִיךְ וּמַבִּיא אֶת יָדוֹ בַּמַּיִם כְּדֵי לִיצוֹר כְּעֵין 'גָּלִים' בַּמַּיִם, כִּיּוֹן שֶׁעֲבַר עָלֶיהָ הִגַּל שֶׁל הַמַּיִם, הָרִי הַמַּחַט טְהוֹרָה.

הַטְבִּיל בּוֹ – בְּמִקְנֵה שֵׁישׁ בּוֹ אַרְבָּעִים סָאָה מְצַמְצָמוֹת אֶת הַמַּטָּה, שֶׁהִיא גְבוּהָה וְאִינָה יְכוּלָה לְעֻמּוֹד כְּלָה בְּכַת אַחַת בְּתוֹךְ הַמַּיִם, כִּיּוֹן שֶׁמִּי הַמִּקְנֵה נְמוּכִים, אָף עַל פִּי שֶׁמִּחְמַת גְבוּהָה רִגְלֶיהָ שׁוֹקְעוֹת בְּטֵיט הָעֵבֶה שֶׁבְּתַחֲתִית הַמִּקְנֵה, שָׁאֵם לֹא יִשְׁקִיעַ אֶת הָרְגְלִים בְּטֵיט לֹא יִהְיֶה הַחֲלָק הָעֲלִיוֹן בְּתוֹךְ הַמַּיִם, מִכָּל מְקוֹם הַמַּטָּה טְהוֹרָה בְּהַטְבָּלָהּ זוֹ, מִפְּנֵי שֶׁהַמַּיִם מְקַדְּמוּן – שֶׁתַּחֲלָה הָיוּ רִגְלֶיהָ בַּמַּיִם, וְרַק אַחַר כֵּךְ שֶׁקָּעוּ בְּטֵיט, וְכִיּוֹן שֶׁרִגְלֵי הַמַּטָּה לֶחֱלָחוּ בַּמַּיִם, וְאוֹתָם מַיִם מִחֲבָרִים לְמֵי הַמִּקְנֵה, וְהָרִי הַמַּטָּה כְּלָה בְּתוֹךְ הַמַּיִם בְּכַת אַחַת. מִקְנֵה שֵׁישׁ מְרֻדְדִין, וּמִחְמַת כֵּן

תפילה לאחר הלימוד:

אָנָּה יְיָ מְלֵא רַחֲמִים, אֲשֶׁר בְּיַדְךָ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ, יְהִי נָא לְרִצּוֹן לְפָנֶיךָ תּוֹרַתְנוּ וְתַפִּילַתְנוּ בְּעִבּוֹר נְשָׁמַת (פְּלוּנִי בִן פְּלוּנִי), וְגִמּוּל נָא עִמָּה בְּחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל, לְפִתּוּחַ לֵה שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד, וְשְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן, וְתִקְבַּל אוֹתָהּ בְּאַהֲבָה וּבְחִינּוּת, וְשַׁלַּח לָהּ מְלֶאכֶיךָ הַקְּרוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים לְהוֹלִיכָהּ וְלְהוֹשִׁיבָהּ תַּחַת עֵץ הַחַיִּים אֶצֶל נְשָׁמַת הַצַּדִּיקִים וְהַצַּדִּיקִיּוֹת חֲסִידִים וְחֲסִידוֹת, לִיהְנוֹת מִזֵּיו שְׂכִינְתְּךָ, לְהַשְׁבִּיעָה מְטוֹבְךָ הַצֶּפּוֹן לְצַדִּיקִים, וְהַגּוֹף יְנוּחַ בְּקֶבֶר בְּמִנוּחָה נְכוֹנָה בְּחֶדְוָה וּבְשִׂמְחָה וְשָׁלוֹם, כְּדִכְתִּיב 'יָבוֹא שָׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מְשַׁכְּבוֹתֵם הַלֵּךְ נִכְחוֹ', וְכִתִּיב 'יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכַבּוֹד יִרְנְנוּ עַל מְשַׁכְּבוֹתֵם' וְכִתִּיב 'אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחַד וְשִׁכְבְּתָהּ וְעָרְבָה שְׁנַתְּךָ'. וְתִשְׁמֹר אוֹתוֹ מִחִיבוּט הַקֶּבֶר, וּמִרְמָה וְתוֹלְעָה, וְתִסְלַח וְתִמְחֹל לוֹ עַל כָּל פְּשָׁעָיו, כִּי אָדָם אִין צַדִּיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא, וְזָכוֹר לוֹ זְכוּיוֹתָיו וְצַדִּיקוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, וְתִשְׁפִּיעַ לוֹ מִנְשָׁמַתוֹ לְדַשֵּׁן עֲצָמוֹתָיו בְּקֶבֶר מְרוֹב טוֹב הַצֶּפּוֹן לְצַדִּיקִים, דְּכִתִּיב 'מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנֶנִּי לִירְאִיךָ' וְכִתִּיב 'שִׁמְרָה כָּל עֲצָמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁפָּרָה'. וְיִשְׁפּוֹן בְּטַח בְּדָד וְשִׁאֲנָן מִפְּחַד רָעָה, וְאֵל יִרְאָה פָּנָי גִּיהֲנֹם, וְנִשְׁמַתוֹ תִּהְיֶה צְרוּרָה בְּצְרוּר הַחַיִּים, וְלְהַחִיּוֹתוֹ בְּתַחֲתִית הַמַּתִּים עִם כָּל מְתֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, אָמֵן.

יהודי יקר!

כמה נרות אתה יכול להדליק לבד?
כמה משניות אתה יכול ללמוד לבד?

**בהישג ידך:
אלפי יהודים ילמדו משניות לעילוי נשמת יקירך!**

ארגון 'שתי הלכות ביום' שולח מידי יום כ-60,000 הודעות מייל המכילות תוכן תורני בקרוב ל-20 מסלולי לימוד שונים, בעברית, אנגלית, צרפתית וספרדית. ביכולתך להיות שותף פעיל בלימוד תורה של רבבות יהודים, ולהנציח את זכר יקירך במקום הגורם לעילוי נשמה הגדול ביותר - בלימוד תורה!

בתרומה חד פעמית של 200 ₪ יופיע שם יקירך בתאריך הרצוי לך בראש לימוד המשנה המבוארת, הנשלחת מידי יום לכ-3,500 מנויים בדואר האלקטרוני! כמו כן ניתן להקדיש לימודים שונים במסלולים רבים ומגוונים הנשלחים מידי יום בדואר האלקטרוני.

לפרטים, לתרומות ולהנצחות: 0765-404-360
במייל: donations@2halachot.org
באתר: www.2halachot.org

כמו כן אנו מזמינים אותך להצטרף לאחד או יותר מהלימודים של 'שתי הלכות ביום', הנשלחים חנים מידי יום לרבבות מנויים!
למגוון האפשרויות ולהצטרפות למסלולי הלימוד, היכנסו לאתר www.2halachot.org או במייל: office@2halachot.org

